

Tryb postępowania w sprawach chorób zawodowych

Podstawy prawne:

- 1) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009r. w sprawie chorób zawodowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1367)
- 2) Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 1 sierpnia 2002 r. w sprawie sposobu dokumentowania chorób zawodowych i skutków tych chorób (Dz. U. z 2013 r. poz. 1379)
- 3) Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (t.j. Dz. U. z 2014 poz. 1502 z późn. zm.)
- 4) Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.)

Podejrzenie choroby zawodowej

Zgłoszenia podejrzenia choroby zawodowej u osób pracujących zawodowo dokonuje na druku „skierowanie na badania w związku z podejrzeniem choroby zawodowej”:

- 1) lekarz,
- 2) lekarz dentyista, który podczas wykonywania zawodu powziął takie podejrzenie u pacjenta
- 3) pracownik aktualnie zatrudniony za pośrednictwem lekarza sprawującego nad nim profilaktyczną opiekę zdrowotną,

Niezatrudniona osoba (emeryt, rencista, bezrobotny) składa podejrzenie choroby zawodowej za pośrednictwem lekarza (jak wyżej) lub samodzielnie na druku „zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej”.

Podejrzenie choroby zawodowej zgłasza się właściwemu państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu i właściwemu inspektorowi pracy, których właściwość ustala się według miejsca, w którym praca jest lub była wykonywana przez pracownika lub wg krajowej siedziby pracodawcy w przypadku, gdy dokumentacja dotycząca narażenia zawodowego jest gromadzona w tej siedzibie

W przypadku choroby zawodowej o ostrym przebiegu lub podejrzenia, że choroba zawodowa była przyczyną śmierci pracownika zgłoszenia dokonuje się dodatkowo w formie telefonicznej.

Postępowanie wyjaśniające

Właściwy państwowy powiatowy inspektor sanitarny, który otrzymał zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej, wszczyna postępowanie administracyjne:

- 1) kieruje na badanie do jednostki orzeczniczej I-go stopnia
- 2) powiadamia o wszczęciu postępowania pracodawcę

Orzeczenie lekarskie o rozpoznaniu choroby zawodowej lub o braku podstaw do rozpoznania choroby zawodowej wydaje lekarz właściwy do orzekania w zakresie chorób zawodowych zatrudniony w jednostce orzeczniczej I-go stopnia lub w przypadku odwołania od orzeczenia przez lekarza zatrudnionego w jednostce orzeczniczej II-go stopnia.

Pracownik lub były pracownik, który nie zgadza się z treścią orzeczenia lekarskiego jednostki orzeczniczej I-go stopnia o rozpoznaniu choroby zawodowej lub braku podstaw do rozpoznania choroby zawodowej, może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania przez jednostkę orzeczniczą II-go stopnia. Wniosek o ponowne badanie składa się w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego za pośrednictwem jednostki orzeczniczej I-go stopnia. W przypadku wystąpienia pracownika z wnioskiem o ponowne badanie, jednostka orzeczenia powiadamia o tym właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

Wydanie decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej lub o braku podstaw do jej stwierdzenia

1) właściwy państwowy powiatowy inspektor sanitarny wydaje decyzję o stwierdzeniu choroby zawodowej, lub o braku podstaw do stwierdzenia choroby zawodowej, na podstawie materiału dowodowego, a w szczególności danych zawartych w orzeczeniu lekarskim oraz formularzu oceny narażenia zawodowego pracownika lub byłego pracownika.

2) właściwy państwowy powiatowy inspektor sanitarny przesyła decyzję o stwierdzeniu choroby zawodowej lub o braku podstaw do jej stwierdzenia:

- a) zainteresowanemu pracownikowi, lub byłemu pracownikami
- b) pracodawcy lub pracodawcom zatrudniającym pracownika w warunkach, które mogły spowodować skutki zdrowotne uzasadniające postępowanie w sprawie rozpoznania i stwierdzenia choroby zawodowej,
- c) jednostce orzeczniczej zatrudniającej lekarza, który wydał orzeczenie lekarskie,
- d) właściwemu inspektorowi pracy

Od decyzji właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego przysługuje odwołanie do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Odwołanie składa się za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Na decyzję państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego przysługuje skarga złożona za pośrednictwem państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przysługuje stronom skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, złożona w terminie 30 dni od daty otrzymania wyroku.

Pracodawca po zakończeniu postępowania mającego na celu ustalenie uszczerbku na zdrowiu lub niezdolności do pracy w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową pracownika przesyła do Instytutu Medycyny Pracy im. prof. dr med. Jerzego Nofera w Łodzi oraz do właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego zawiadomienie o skutkach choroby zawodowej.

Wszelkie informacje dotyczące chorób zawodowych można uzyskać w Powiatowej Stacji Sanitarnej – Epidemiologicznej w Głogowie

pokój 17

od poniedziałku do piątku

w godzinach 7.30 - 15:05